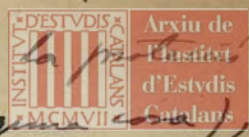

37

beneir v. tr. Invocar la protecció
de Déu (sobre algú o alguna cosa),
esp. el sacerdot amb paraules o ce-
rimònies rituals. El bisbe beneí
els assistents. Beneir una nau. Be-
neir la taula abans de menjar | Con-
sagrar. Beneir l'aigua, l'hostia, un
civi, un rosari | Beneir el pare o la ma-
re un fill, i invocar solemnement sobre
ell la protecció de Déu || dlocar, espalçar
(algú o alguna cosa) pels beneficis rebut
els pobres el beneciden. Beneia l'hora
que el va créixer. Beneit sia Déu!
Dieu et benecixi i Déu et faci bo ||
|| Concedir Déu la una protecció, la
prosperitat (sobre algú o alguna cosa)
Déu beneix el just | Dieu et benecixi!
Dieu et faci bo!

38